

Аҳволимиз

Кўр бизнинг аҳволимиз, ғафлатда қандай ётамиз,
Жойи келган чоғида виждонни пулға сотамиз.

Ўғлимизга на адаб, на фан, на яхши сўйламоқ,
На худони буйруғи бўлган улум ўрғотамиз.

Коримиз шундан иборат бўлди ушбу вақтда,
Ўнтадин бедона боқиб ёзу қиш сайротамиз.

Ҳамда ҳар кун такяларда наша кўкнори чекиб,
Баччаға кокил солиб, оҳ-воҳ илан ўйнотамиз.

Қаримиз, боёнимиз, балки бу вақт оҳвондамиз,
Ногоҳон кўрсак агар бир бесоқолни қотамиз.

Ўртадан чиқса агар миллатни яхши суйғучи,
Биз ани даҳрий санаб, тўфангча бирла отамиз.

Келингиз ёшлар, зиёлилар бу кун ғайрат қилинг,
Ухлаганларни агар Қодир эсак уйғотамиз.

1915 йил

А. Қодирий. Диёри бакир. Тошкент, 2007. 21-бет.